

2317 3. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 2318

tionen gjør sin Pligt, er at foretrække for Soldaternes Vedkommende for Indkvartering i Kaserne, og hvad Forholdet til Staten angaar, da maa der selvfølgelig ved Bestemmelsen af dette Forhold være Spørgsmaal om, hvad Byrder Staten derigjennem paalegges, idet Staten jo ikke blot skal betale 6 Rd. 8 ß. for hvert Individ, men ogsaa $\frac{2}{3}$ af, hvad der gaar ud derved, og det ingenlunde kan være Staten ligegyldigt, hvorledes disse Forhold stille sig. Det er altsaa med Hensyn til den finantsielle Side ikke nogen ligegyldig Sag, naar man først er kommen til Kundskab om, at man vil foretage denne Omkalfatring af Indkvarteringsforholdene i de forskjellige Byer, og med Hensyn til Sagen selv er der som sagt meget forskellige Meninger om dens Rigtighed i og for sig. Der er jo oplyst under den tidligere Forhandling, at navnlig Indkvarteringsforholdene i Densse skulle være ret tilfredsstillende, og jeg nærer ikke Tvivl om, at ligesom Soldaterne i Almindelighed ville foretrække at bevare Enkeltmands-Indkvartering, naar Forholdene ellers ere tilfredsstillende, saaledes vil det ogsaa kunne have ikke ringe Betydning for Borgerne i en By og langt større Betydning, end naar Vedkommende skulle indkvarteres paa Kaserne, thi vi erindre jo meget godt, at der er ikke blot Tale om Anvendelsen af disse smaa Lønningsbeløb, Soldaterne faae, men det er en Selvfølge, at efter Indførelsen af almindeligt Værnepligt er der ikke faa, som skyde en Del til, hvilket væsentlig kommer den Husmoder til Gode, som hygger om Soldaten i hans Kvarter, og en saadan Stilling vil Soldaten ikke faae, naar han indkvarteres i Kaserne. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at dette Spørgsmaal om de 513 Rd. vil tage et saadant Omfang, at man ligesom stiltiende gik ind paa den øvrige Del, og ikke blot anerkjendte Deputationsbygningens og Exercebushets Opførelse. Jeg kan derfor, saaledes som Spørgsmaalet ligger for, ikke tilraade Vedtagelsen af dette Forslag, jeg tror, Thinget bør fastholde den Stilling, det indtog ved 2den Behandling. Flertallet i Udvalget udtalte, at, hvis der var et eller andet Punkt, som særlig trængte til Bevilling, maatte det fremdrages, men dermed mente man jo ikke, at det selvsamme Beløb skulde blive opstillet paany. Hvad angaar Strickers Batteri og det storkørnede Krudt og de Meddelelser, der ere gjorte om de i Nar givne Bevillinger, da skal jeg for det Første bemærke, at der, som oplyst ved 2den Behandling, her er givet Bevillinger til vort Forsvarsvæsen af et efter vort Lands og Folks Størrelse meget betydeligt Omfang.

Vi behøve ikke at forsøge Beløbet ved 3die Behandling, for at Bevillingen skal være af meget betydeligt Omfang, og dernæst, at det ikke kan gaa an at henvise til tidligere Nar, idet det er muligt, at vi da have været for rundhaandede. Hvad angaar Bemærkningerne om, at Strickers Batteri er et aldeles nødvendigt Led af Kjøbenhavns Søbefæstning, som det erede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalte, skal jeg sige, at saaledes som dette Spørgsmaal stilles frem nu i sin yderste Paatrængenhed, har det ikke foreligget før. Jeg skal dernæst sige, og det er en Stilling, som Flertallet dog lægger Vægt paa, at man vil kunne naae at faae det forandret saaledes efter næste Finantsaar omtrent til samme Tid, som man kan faae det monteret. Men der er jo forøvrigt mange Ting, som man vil kalde aldeles nødvendige, og som man dog af andre Aarsager maa udskyde til siden. Jeg tror ikke, at den Udvilling om de andre Forters Mangel paa Gøne til virksom Modstand i Tilfælde af et Bombardement af Kjøbenhavn, der indeholdtes i Bemærkningerne fra det erede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds, vil holde stik, og det vilde i alt Fald heller ikke være rigtigt, hvis den gjorde det, naar vi allerede i en lang Række af Nar have haft disse Forter, uden at man har søgt at omdanne Strickers Batteri i Lighed med, hvad her er forlangt. Forslagene under Nr. 36 og Nr. 45 give de Betragtninger, der ere faldne idag, mig ingen Anledning til at komme dybere ind paa. Det er sagt, at der er ingen Omstændigheder fremhævet mod selve Anskaffelsen af dette Pantserfisk. Det er vistnok for en ikke ringe Del rigtigt, at man ikke har indladt sig dybere paa Realiteten af dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det fra Ordførers Side er faa meget mere berettiget, som jeg jo har tilstaaet, at ifølge min og Fleres Betragtning stiller Sagen sig ikke som en Opgivelse af at bygge et saadant Skib, men som en Udsættelse dermed. Fordi jeg imidlertid ikke har modsagt en Del af de Betragtninger, der ere fremkomne om dette Pantserfisks Bygning eller Rigtigheden af at anvende et saa stort Beløb til vort Forsvarsvæsen paa den Maade, har jeg dog ikke dermed anerkjendt de Betragtninger, der ere fremsatte for Forslaget. Desværre nødes jeg til ikke at kunne anerkjende, at dette ene Pantserfisk vil kunne holde Forbindelsen vedlige mellem Byen og Sjælland. Det er jo efter Forholdene aldeles umuligt at kunne tro, at noget Saadant vil være Tilfældet. Vi kunne heller ikke negte, at vore Jarvande ere af den Bessaffenhed, at hvis